

## ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

### І УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона је члан 97. тачка 9. Устава Републике Србије, према коме Република Србија уређује и обезбеђује систем заштите и унапређења животне средине.

### ІІ РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА И ЦИЉЕВИ КОЈИ СЕ ОСТВАРУЈУ

Процес придруживања Европској унији и усвајање правних тековина ЕУ има значајан утицај на националном, регионалном и локалном нивоу. Искуства из земаља чланица, стечена током процеса придруживања Европској унији, показују да је ефикасна, одговарајућа и благовремена припремна фаза на свим нивоима, предуслов за успешну стратегију придруживања у корист свих грађана. Око једне трећине прописа Европске уније се односе или утичу на политичке или техничке аспекте заштите животне средине, а 26% укупних трошкова апроксимације у области животне средине које имају значајан утицај на национални, регионални и локални ниво произилази из прописа ЕУ у области управљања отпадом.

*Националном Стратегијом Републике Србије за апроксимацију у области животне средине („Службени гласник РС”, број 80/11) и Националним Програмом за усвајање правних тековина ЕУ за период 2013-2016.* предвиђена је ревизија Закона о о управљању отпадом, ради потпуне транспозиције Оквирне директиве о отпаду 2008/98/ЕС и Директиве 96/59/ЕС о одлагању РСВ и РСТ.

Напредак који је учињен на пољу транспозиције правних тековина ЕУ у области животне средине, а посебно управљања отпадом резултирао је доношењем закона и пратећих подзаконских аката у Републици Србији:

- Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС”, бр. 36/09 и 88/10) - (36 подзаконских аката) и
- Закона о амбалажи и амбалажном отпаду („Службени гласник РС”, број 36/09) - (12 подзаконских аката).

Иако су брз темпо транспозиције и примери из праксе условили да Закон о управљању отпадом, који је усвојен 2009. године, буде допуњен и измењен током 2010. године, одређене правне празнине и даље постоје, имајући у виду захтеве из важећих директива ЕУ (Оквирна директива о отпаду 2008/98/ЕС, Директива о депоновању 1999/31/ЕЦ, Директива о инсинерацији 2000/76/ ЕС и Директива о одлагању РСВ и РСТ 96/59/ ЕС).

*Законом о управљању отпадом („Службени гласник РС”, бр. 36/09 и 88/10) уређене су:* врсте и класификација отпада (чл. 7. и 8); планирање управљања отпадом (чл. 9-16); субјекти управљања отпадом (чл. 17-24); одговорности и обавезе у управљању отпадом (чл. 25-31); организовање управљања отпадом (чл. 32-46); управљање посебним токовима отпада (чл. 47-58); услови и поступак издавања дозвола (чл. 59-70); прекогранично кретање отпада (чл. 71-73); извештавање о отпаду и база података (чл. 74-76); финансирање управљања отпадом (чл. 77-82); надзор (чл. 83-87); казне (чл. 88-92); и друга питања од значаја за управљање отпадом (чл. 93-105). На основу закона донети су подзаконски акти којима се уређују поједина питања из области управљања отпадом.

За усклађивање са прописима ЕУ, са становишта измена и допуна које се предлажу овим законом, релевантне су измене одређених извршних прописа који се односе на планирање управљања отпадом, издавање дозвола, систем извештавања, финансирања управљања отпадом, али и доношење нових.

У складу са Законом о управљању отпадом донета је *Стратегија управљања отпадом за период 2010-2019. године* („Службени гласник РС”, број 29/10), чија је ревизија такође потребна ради усклађивања са стратешким документима предвиђеним важећом Оквирном директивом о отпаду 2008/98/ЕС и у циљу њене ефикасније имплементације.

Низ прописа повезан је са предложеним изменама и допунама.

*Правилник о обрасцу захтева за издавање дозволе за складиштење, третман и одлагање отпада* („Службени гласник РС”, број 72/09) прописује садржини обрасца који оператер постројења подноси надлежном органу за издавање дозволе за складиштење, третман и одлагање отпада.

*Правилник о изгледу и садржини дозволе* („Службени гласник РС”, број 96/09) прописује садржину и изглед дозволе за складиштење, третман и одлагање отпада.

*Закон о планирању и изградњи* („Службени гласник РС”, број 72/09, 81/09 и 24/11) прописује услове и начин уређења простора, уређивање и коришћење грађевинског земљишта и изградњу објеката. Овим законом прописан је пробни рад објекта и издавање употребне дозволе (чл. 157. и 158).

*Закон о интегрисаном спречавању и контроли загађивања* („Службени гласник РС”, број 135/04) прописује обавезу оператера да прибави дозволу надлежног органа за рад постројења и обављање активности. Дозволом се одобрава: рад новог постројења и обављање његове активности; рад и битне измене у раду, односно функционисању постојећег постројења.

*Уредба о утврђивању Програма динамике подношења захтева за издавање интегрисане дозволе* („Службени гласник РС”, број 108/08) у оквиру Програма динамике прописује рокове према којима се подносе захтеви за издавање интегрисане дозволе по врстама активности постојећих постројења, од новембра 2009. до марта 2014. године (нпр. за управљање отпадом: постројења за одлагање/третман неопасног отпада - билошки и физичко-хемијски третман и депоније, искључујући депоније инертног а отпада, као рок предвиђен је јануар 2013. године - децембар 2013. године).

*Уредбом о производима који после употребе постају посебни токови отпада, обрасцу дневне евиденције о количини и врсти произведених и увезених производа и годишњег извештаја, начину и роковима достављања годишњег извештаја, обвезницима плаћања накнаде, критеријумима за обрачун, висину и начин обрачунавања и плаћања накнаде* („Службени гласник РС”, бр. 54/10 и 86/11 и 15/12), утврђени су висина и начин обрачунавања и плаћања накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада.

*Законом о престанку важења закона о Фонду* („Службени гласник РС”, број 93/12) престао је са радом Фонд за заштиту животне средине.

На основу Закона о Фонду за заштиту животне средине („Службени гласник РС”, бр. 72/09 и 101/11) донета је *Уредба о висини и условима за доделу подстицајних средстава* („Службени гласник РС”, бр. 88/09, 67/10, 101/10, 86/11 и 35/12) којом су утврђени висина и услови за доделу подстицајних средстава за поновну употребу и искоришћење отпада као секундарне сировине или за добијање енергије: отпадних гума; отпадних батерија и акумулатора; отпадних уља као секундарне сировине, електричне и електронске опреме, производњу кеса

- трегерица за виšekратну употребу: дебљине преко 20 микрона и дебљине преко 20 микрона које садрже биоразградиве адитиве.

*Правилник о усклађеним износима подстицајних средстава за поновну употребу, рециклажу и коришћење одређених врста отпада* („Службени гласник РС”, број 48/12) и *Правилник о усклађеним износима наканаде за управљање посебним токовима отпада* (“Сл. гласник РС”, бр. 23/2012) су правилници који се доносе годишње на основу ове Уредбе о производима који после употребе постају посебни токови отпада.

*Законом о буџетском систему* („Службени гласник РС”, број 93/12) прописано је оснивање буџетског фонда, као евиденционог рачуна у оквиру главне књиге трезора.

Један од разлога за предлагање измена и допуна овог закона је обезбеђивање усклађености одређених законодавно-правних решења са применом других важећих прописа која се тичу управљања отпадом. Примена тих прописа у пракси је показала да је неопходно предложити одређене допуне закона. То се односи на обезбеђивањем континуитета у раду нових постројења која подлежу издавању интегрисане дозволе, од почетка пробног рада до добијања интегрисане дозволе, као и уређење питања трошкова управљања медицинским отпадом. Такође, разлог ових измена и допуна је и прецизирање појединих одредаба које се односе на: одузимање овлашћења за испитивање отпада, садржину захтева и дозволе за одлагање отпада на депонију и термички третман отпада, правног следбеника лица које има дозволу за управљање отпадом, измену и одузимање дозволе. Имајући у виду значај питања која су у пракси показала неопходност њиховог прецизнијег дефинисања, као и потребу попуњавања правних празнина, сачињен је предлог допуна овог закона.

Један од разлога за предлагање измена и допуна овог закона је обезбеђивање усклађености законодавно-правних решења у области управљања отпадом, која се односе на систем финансирања управљања отпадом након ступања на снагу Закона о Фонду, 29. септембра 2012. године, који се досад остваривао преко овог Фонда. Наиме, ступањем на снагу овог закона, престао је са радом Фонд за заштиту животне средине. Собзиром на насталу ситуацију, у циљу успостављања континуираног функционисања система финансирања заштите животне средине и потребе наменског коришћења средстава за заштиту животне средине, предложене су измене закона и у овом делу, а у складу са одредбама Закона о буџетском систему.

Тежиште политике заштите животне средине развијених земаља, укључујући земље ЕУ представља висок ниво заштите животне средине и њено утемељење на економским принципима („загађивач плаћа“). Решавање проблема загађења животне средине услед неадекватног управљања отпадом и наменског коришћења накнада, узима у обзир примену принципа „загађивач плаћа” у складу са Препоруком Савета 75/436 Еуратом, ЕЦСЦ, ЕЕЦ о одређивању трошкова и акција јавне власти у области заштите животне средине – принцип „загађивач плаћа“ (Council Recommendation 75/436 Euratom, ECSC, EEC – Polluter Pay Principle).

И самим Законом о буџетском систему у члану 2. тачка 15) дефинисани су наменски приходи као јавни приходи чији су намена и коришћење утврђени законом, а чланом 65. истог закона прописано је да се финансирање буџетског фонда врши из апропријација обезбеђених у оквиру буџета за текућу годину, наменских прихода буџета и других јавних прихода. Такође, чланом 4. Закона о финансирању локалне самоуправе, прописано је да сви приходи јединице локалне

самоуправе општи приход буџета јединице локалне самоуправе али да се могу користити за било коју намену, у складу са законом и одлуком о буџету јединице локалне самоуправе, са изузетком оних прихода чији је наменски карактер утврђен законом. Сходно свему наведеном, измене овог закона прате наведени принцип у погледу наменског коришћења средстава остварених од накнада, преко буџетског фонда у складу са Законом о буџетском систему.

Изменама и допунама Закона о управљању отпадом остварују се општи циљеви установљени законом, односно примена начела *«загађивач плаћа»* установљеног Законом о заштити животне средине под једнаким условима за сва правна лица која обављају привредну делатност на територији Републике Србије.

Предложена законодавна решења немају негативно дејство на привредне субјекте јер се односе на попуњавање правних празнина, прецизирање одредаба, обезбеђивање континуитета у раду нових постројења која подлежу интегрисаној дозволи, и у вези су са престанком рада Фонда за заштиту животне средине. Такође, она представљају и усклађивање са предложеним решењима у закону којим се уређује заштита животне средине, а истовремено обезбеђују континуитет у функционисању система финансирања заштите животне средине, укључујући и управљање посебним токовима отпада.

### **III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА**

Чланом 1. предложени су изузеци од примене одредаба овог закона, као и изузеци на које се одредбе овог закона не примењују када је управљање тим отпадом регулисано прописима који се односе на: отпадне воде; споредне производе животињског порекла, осим оних који су намењени за спаљивање, одлагање на депонију или коришћење у постројењима за биогаз или постројењима за компостирање; остатке угинулих животиња на које се примењују прописи у области ветеринарства; отпад на који се примењују прописи о управљању рударским отпадом, као и на седimente премештене унутар површинских вода који су неопасни. Наведена измена представља усклађивање одредаба закона са чланом 2. Оквирне Директиве 2008/98/ЕЦ европског Парламента и Савета о отпаду, која детаљно уређује изузеће од примене одредаба те Директиве.

У члану 2. предложене су измене и допуне члана 5. важећег Закона о управљању отпадом, који уређује значење израза, а које се односе на прецизирање и дефинисање одређених појмова као што су: фармацеутски, медицински отпад, мобилно постројење за управљање отпадом, одвојено сакупљање, одлагање отпада, отпад од грађења и рушења, поновно искоришћење отпада, поновну употребу, посредника, превенцију, припрему за поновну употребу, претходну припрему за третман, произвођача производа, рециклажу, сакупљача, трговца, третман отпада. Већи део предложених измена овог члана представља усклађивања са појмовима утврђеним чланом 3. Директиве 2008/98/ЕЦ европског Парламента и Савета о отпаду који уређује дефинисање појмова употребљених у Директиви. Такође, прецизније дефинисање појединих појмова, као што су појмови фармацеутског, медицинског отпада, сакупљача, транспорта, предложено је и са становишта ефикасније примене одредаба закона и бољег функционисања целокупног система управљања отпадом.

У члану 3. закона предложена је допуна члана 6. важећег закона који се односи на начела, у смислу допуне основних начела управљања отпадом и то увођењем принципа *самодовољности* који се састоји у успостављању

интегрисане и одговарајуће мреже постројења за поновно искоришћење и одлагање мешаног комуналног отпада сакупљеног из домаћинства, као и измена принципа хијерархије управљања отпадом у смислу уређивања приоритета у управљању: превенција; припрема за поновну употребу; рециклажа; остале операције поновног искоришћења (поновно искоришћење у циљу добијања енергије и др.); одлагање отпада. Ове измене представљају усклађивање са чланом 4. Директиве 2008/98/ЕЦ европског Парламента и Савета о отпаду којим се урерђује хијерархија отпада.

Чланом 4. предложена је допуна члана 8. тако што министар утврђује листу српских стандарда којима се уређују технички захтеви за категорије и компоненте отпада. Ова измена представља усклађивање са чланом 3. став 1. тачка 2. Анекса III Директиве - дефиниција опасног отпада, према којој опасан отпад претставља отпад који садржи једну или више супстанци садржаних у Анексу III. Овај Анекс садржи само карактеристике отпада које га чине опасним (H листу) али не и Категорије отпада (листу Q), Листу компоненти отпада које га чине опасним (C листу), ни Листу категорија или сродних типова опасног отпада према њиховој природи или према активности којом се стварују (Y листу). У вези са тим, у Анексу III Директиве наводи се да ће методе које се употребљавају за утврђивање карактеристика отпада које га чине опасним, бити прописане путем стандарда (техничких захтева).

У члану 5. уређен је нуспроизвод као производни остатак, односно материја или предмет настао у процесу производње чији циљ није производња те материје или предмета и са којима се може поступати као са нуспроизводом, а не као са отпадом уколико су испуњени прописани одређени услови; такође дати су изузеци када се производни остатак ипак сматра отпадом и поред испуњености свих прописаних услова за статус производног остатка (када је техничким прописом којим се уређује поступање са производима или са отпадом, односно прописима Европске уније у овим областима одређено да се са производним остатком поступа као са отпадом или је његова даља употреба забрањена). Уређен је и начин доказивања испуњености услова за нуспроизвод (потврда о упису у регистар, уговор о продаји или стручна анализа којом се доказује обезбеђеност тржишта, техничка документација о производном процесу процесу, декларација о усаглашености, решење о упису у рег.хемикалија). Допуна закона у овом делу представља усклађивање са институтом нуспроизвода утврђеним чланом 5. Директиве 2008/98/ЕЦ европског Парламента и Савета о отпаду, као новим правним институтом ЕУ у овој области.

Истим чланом уређен је и престанак статуса отпада тако што су прописани услови када поједине врсте отпада које су биле подвргнуте операцијама поновног искоришћења и рециклаже, престају да буду отпад под утврђеним условима (да се материја, предмет обично користе за посебне намене, да постоји тржиште, да испуњава техничке услове и стандарде за посебне намене, да не угрожавају животну средину). Такође је предвиђено да се количине материја или предмета које су престале да буду отпад, урачунавају у укупне количине рециклираног и искоришћеног отпада за потребе испуњавања националних циљева рециклаже и поновног искоришћења који су утврђени за амбалажни отпад, отпадна возила, отпадну електричну и електронску опрему и отпадне батерије и акумулаторе. Предложено је овлашћење министра за прописивање техничких захтева за поједине врсте отпада које, у складу са прописима Европске уније, престају да буду отпад као и техничке захтеве за

поједине друге врсте отпада за које прописима ЕУ није предвиђено да ли постају отпад. Предвиђено је да оцену усаглашености појединих врста отпада са техничким захтевима, спроводи власник, док оцењивање усаглашености са техничким захтевима других врста производа (за које прописима Европске уније није уређено да ли престају да буду отпад) спроводи министарство и издаје исправу о усаглашености производа, у складу Законом о техничким захтевима за производе, узимајући у обзир праксу ЕУ о проглашењу престанка статуса отпада. Допуна закона у овом делу представља усклађивање са чланом 6. Директиве 2008/98/ЕЦ европског Парламента и Савета о отпаду, који уређује крај статуса отпада. У погледу оцене усаглашености предложена су дакле два модела за техничке захтева у складу са Законом о техничким захтевима за производе и то: модел "самодекларишуће тврдње" за поједине врста отпада (које у складу са прописима Европске уније престају да буду отпад), као и "модел оцењивања усаглашености производа који спроводи орган државне управе" (за производе за које прописима Европске уније није уређено да ли престају да буду отпад). Истим чланом предложено је да министарство води регистар нуспроизвода и регистар за престанак статуса отпада, а на основу издатих потврда.

Чланом 6. предложена је допуна члана 9. став 1. тачка 2) важећег закона који се односи на врсте планских докумената, тако што се национални планови за појединачне токове отпада, замењују програмима превенције стварања отпада. Наведена измена представља усклађивање са чл. 28. и 29. Директиве 2008/98/ЕЦ, који се односе на планска документа.

Чланом 7. предложена је измена члана 10. важећег закона који уређује Стратегију и то у делу који се односи на дефинисање појма и садржине Стратегије коју чине: анализа и стање управљања отпадом, национални циљеви и Национални план управљања отпадом. Предвиђено је и овлашћења Владе за њено доношење и рок важења од шест година са могућношћу ревидирања једном у три године. Наведена допуна представља усклађивање са чл. 28. и 29. Директиве 2008/98/ЕЦ, који се односе на планска документа и њихову садржину, уз истовремено обезбеђивање њихове ефикасније имплементације собзиром на тренутно стање планских докумената у Републици Србији у овој области.

Чланом 8. предвиђена је измена члана 11. важећег закона, тако што је предложена садржина Националног плана: врста, количина, порекло отпада, постојећи систем сакупљања, мрежа постројења, процена потребе за новим системом, критеријуми за локације, организацију управљања, висину финансирања, мере и смернице за спровођење плана, начин и рокови спровођења, као и садржина самих мера и смерница за спровођење Националног плана: опште мере управљања, мере управљања посебним токовима, опште смернице, смернице за поновно искоришћење и одлагање, критеријуми техничке изводљивости, финансирање, податке о контаминираним депонијама са историјским отпадом и мере санације. Предложена измена такође представља усклађивање са чланом 28. тач. 2, 3. и 4. Директиве 2008/98/ЕЦ који прописује садржину програма превенције управљања отпадом.

Чланом 9. предвиђена је допуна закона новим чланом 11а који се односи на Програме превенције стварања отпада, њихову сврху, садржину, овлашћење Владе за њихово доношење, период доношења од шест година, могућност ревидирања једанпут у три године и овлашћење министра за прописивање листе мера превенције стварања отпада, специфичних одговарајућа квантитативна и

квалитативна мерила за оцену примене мера превенције и специфичних квалитативне и квантитативне циљева и индикатора за оцену примене мера превенције, осим оних који су већ прописани самим законом. Ова допуна представља усклађивање са чланом 29. Директиве 2008/98/ЕЦ који се односи на програме превенције.

У члану 10. предвиђена је измена члана 12. у погледу броја становника потребних за доношење регионалних планова управљања отпадом. Ова измена је предложена у складу са стратешким правцима садржаним у Изменама и допунама Стратегије управљања отпадом 2010-2019.

Чланом 11. превиђена је измена става 3. члана 14. прецизирањем да регионални и локални планови управљања отпадом морају бити у складу са националним планом за спровођење Стратегије и да се достављају Министарству у року од 30 дана од дана доношења.

Чланом 12. предложена је измена члана 16. важећег закона који се односи на радни план постројења за управљање отпадом, додавањем става 3. којим се одређују подаци које посебно треба да садржи Радни план постројења за термички третман отпада поред општих елемената сваког радног плана. Ова допуна је извршена у складу са чл. 6. и 9. и Директиве 2000/76/ЕЦ о термичком третману отпада. Такође, допуна у овом члану састоји се и у прописивању да се за **неуређене** депоније израђују пројекти санације и рекултивације, у складу са овим законом, на које сагласност даје министарство, односно аутономна покрајина као и у допуни садржине радног плана постојећих постројења за управљање отпадом који поред општих елемената и елемената радног плана постројења за термички третман, треба да садржи и податке о врсти и количини историјског отпада у постројењу, као и акциони план уклањања историјског отпада са проценом трошкова. Предложено је и овлашћење министра да прописује садржину пројеката санације и рекултивације неуређених депонија. Наведена измена представља такође усклађивање са чланом 28. Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду, а у складу је и са потребама праксе.

Чланом 13. извршена је измена у ставу 18. став 2. тачка 1) и члану 19. став 1. тачка 1) која представља термилошко усклађивање одредаба важећег закона са одредбама 2008/98/ЕЦ о отпаду које се односе на планска документа.

У члану 14. предложена је измена члана 23. важећег закона који се односи на прописивање случајева у којима се врши испитивање отпада ради класификације, а која представља усклађивање са одредбама Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду које се односе на нове дефиниције појма третмана односно поновног искоришћења и одлагања отпада као и са одредбама Директиве које се односе на престанак статуса отпада.

У члану 15. предложена је измена члана 24. став 4. важећег закона који се односи на овлашћење за испитивање отпада, тако што су допуњени и детаљније одређени услови за одзимања овлашћење за испитивање отпада. Такође, предложена су и нова законска решења која се односе на суперанализу података о карактеризацији, коју у случају сумње у податке из извештаја о испитивању отпада, министарство по сопственој иницијативи, или на захтев заинтересованог лица, може наложити преко других овлашћених организација чији избор само врши; прописан је и начин узимања узорака за суперанализу, као и сношење терета трошкова суперанализе које пада на власника отпада, ако се у коначном поступку утврди да резултати суперанализе не одговарају подацима из извештаја о испитивању отпада. Наведена измена и допуна представља прецизирање важеће одредбе у погледу услова за одузимање овлашћења за

испитивање отпада као и попуњавање правне празнине правним регулисањем ситуације за случај сумње у податке из извештаја о испитивању отпада, а све у циљу ефикасније имплементације одредаба закона.

У члану 16. предложена је измена члана 26. став 1. тач. 5) и 6) важећег закона који се односе на одговорност произвођача отпада, тако што је извршена допуна у погледу одвојеног сакупљања насталог отпада и његовог разврставања у складу са потребом будућег третмана, у количини, односно проценту који је утврђен Стратегијом, као и допуна у погледу складиштења отпада на начин који не утиче на здравље људи и животну средину и обезбеђивање услова да не дође до мешања различитих врста отпада, као ни мешања отпада са водом. Наведене измене представљају усклађивање са одредбама Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду (чл. 10, 11. и 13.) које се односе на заштиту здравља људи и животне средине, на одвојено сакупљање отпада намењеног поновном искоришћењу, рециклажи и поновној употреби, као и на планиране проценте, количине и рокове за њихово достизање у погледу одвојеног сакупљања и разврставање насталог отпада у складу са потребом будућег третмана, а који ће у нашем систему конкретно бити утврђени у самој Стратегији као планском документу. Ова измена подразумева и прецизирање ове одредбе према предложеним изменама одредаба закона које се односе на складиштење отпада, због потребе усклађивања појма складиштења садржаног у Директиви.

Чланом 17. предложена је допуна закона новим чланом 28а који се односи на обавезе посредника и трговца, дефинише се појам делатности посредовања у управљању отпадом, случајеви забране трговине отпадом, случајеви када се трговац сматра власником отпада, начин плаћања за откуп отпада (преко банковног рачуна), документација коју је трговац дужан да прибави од лица од којег откупљује отпад, обавеза уписа у регистар посредника и трговаца уз подношење захтева, одлучивање о захтеву, издавање решење о упису посредника, односно трговца у регистар, ако посредник, односно трговац испуњава прописане услове, издавање решења на рок важења од пет година, могућа садржина решења, одбијање захтева; затим могућност обнављања захтева као и могућност укидања решења о регистрацији под одређеним условима. Овај предлог допуне представља усклађивање важећег закона са чланом 3. тач. 7. и 8. Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду, у погледу института трговца и посредника у управљању отпадом који представљају нове правне институте ове директиве.

У члану 18. предложена је измена и допуна члана 34. став 1. важећег закона који уређује локацију за изградњу и рад постројења и то додавањем речи: „којим управљају”, и допуном става 4. истог члана додавањем тачке 2а којом је предвиђено да се приликом одређивања локације за изградњу и рад постројења за управљање отпадом узима у обзир нарочито и планирана намена простора и могућност изградње и рада постројења у складу са урбанистичким условима и условима заштите животне средине. Наведене измене и допуне, предложене су у циљу прецизирања овог члана важећег закона ради ефикасније примене и усклађивања са прописима у области урбанизма.

Чланом 19. предложена је допуна члана 35. важећег закона, која предвиђа документацију, начин преузимања отпада, и начин плаћања за лице које врши сакупљање и транспорт отпада; да се биоразградиви отпад одвојено сакупља; затим да се сакупљен мешовити отпад може прихватити као рециклабилни материјал у постројењу за управљање отпадом ако се ови материјали у даљем процесу раздвајају, у складу са стандардима квалитета, односно рециклаже.



Предложена измена представља усклађивање са Директивом 2008/98/ЕЦ о отпаду. Такође, предложено је и термилошко усклађивање овог члана са одредбама Закона о транспорту опасног терета ("Службени гласник РС" број 99/10) у погледу начина паковања и вршења транспорта опасног отпада.

Чланом 20. предложена је допуна члана 36. важећег закона, који се односи на складиштење отпада и то додавањем нових ставова 2. и 3. који тачно утврђују врсте складишта (привремено складиште на месту настанка отпада, складиште отпада у постројењу у којем се обавља делатност складиштења отпада и складиште отпада у самом постројењу у којем се отпад припрема за третман, укључујући и трансфер станицу). Предвиђено је да се врста складишта одређује у дозволи и потврди о изузећу, као забрана складиштења отпада на локацији произвођача или власника отпада, дуже од 12 месеци и то у Републици Србији. Наведене измене и допуне представљају усклађивање са појмом сакупљања и одвојеног сакупљања садржаним у чл. 3. тачка 10. и 11. Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду, односно појма складиштења који из наведених појмова следи а чије је разграничење важно у вези са применом одредаба 23. и 26. Директиве које се односе на издавање дозвола, изузећа од издавања дозвола и уписа у регистар посредника и трговца.

У члану 21. предложено је брисање става 4. члана 37. важећег закона који се односи на обавезу прибављања одобрења за локацију коју издаје јединица локалне самоуправе за третман отпада у мобилном постројењу, као и друге дозволе, сагласности или исправе у складу са овим законом и другим прописима. Ово брисање предложено је услед проблема практичне примене, собзиром да појам мобилног постројења одређује да је то постројење за третман отпада на локацији на којој отпад настаје, дозволу за рад мобилног постројења издаје министарство а ЈЛС издаје одобрење за локацију чиме се отвара питање практичног начина издавања ових одобрења и сложености процедура издавања дозвола.

Чланом 22. предложена је измена члана 38. важећег закона који се односи на поновну употребу и поновно искоришћење отпада, тако што се предлажу мере за њихово подстицање и предвиђају случајеви када се отпад може поново употребити за исту или другу намену, за рециклажу, односно друге операције поновног искоришћења. Такође, изменом се предвиђа се обавеза лица које врши поновно искоришћење да обезбеди да нема већих штетних утицаја по животну средину од насталих производа од оних које су имале примарне сировине, затим се предвиђа забрана одлагања и спаљивања отпада који испуњава стандарде за поновну употребу или поновно искоришћење осим када је то економски оправдано и не угрожава здравље људи и животну средину уз претходно прибављену дозволу министарства. Постројења за обављање делатности у области управљања отпадом која подлежу издавању интегрисане дозволе могу поновно искористити увезен неопасан отпад за сопствене потребе, у складу са дозволом коју издаје министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, према прописима којима се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине. Ова измена представља усклађивање одредаба важећег закона са новим дефинисањем појма третмана који обухвата поновно искоришћење и одлагање, појмова поновног искоришћења и поновне употребе, принципа хијерархије управљања отпадом отпадом, а који су прописани у Директиви 2008/98/ЕЦ о отпаду.

Члан 23. садржи предлог измене члана 43. који се односи на управљање комуналним отпадом и то у делу који се односи на усклађивање третинологије третмана отпада са третинологијом третмана (поновно искоришћење и одлагање) садржаној у Директиви 2008/98/ЕЦ о отпаду. Измена се такође односи и на прецизирање обавеза јединице локалне самоуправе у уређивању и организовању управљања комуналним отпадом (селекцију и одвојено сакупљање отпада, одлагање отпада из домаћинства у контејнере и опремање центара за сакупљање отпада из домаћинства), као и обавезе домаћинства .

У члану 24. предложене су измене и допуне члана 44. важећег закона који се односи на управљање опасним отпадом. Допуна додавањем става 1. односи се на прописивање услова који се односе на општу обавезу заштите животне средине и здравља људи и то у погледу спровођења свих активности од производње до третмана опасног отпада. Наведена допуна представља усклађивање са чланом 13. Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду, који се односи на о заштити здравља људи и животне средине. У истом члану предложена је и измена која се односи на паковање и транспорт опасног отпада у складу са Законом о транспорту опасног терета и Законом о управљању отпадом и на забрану мешање различитих категорија опасног отпада или мешање опасног отпада са неопасним отпадом, и изузецима када је дозвољено такво мешање. Ове допуне су представљају усклађивање са важећим прописима у области транспорта опасног терета и усклађивање са чланом 18. Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду који се односи на забрану и изузетке мешања отпада.

Члан 25. садржи предлог измене члана 46. важећег закона који се односи на рок за претходно обавештавање у Документу о кретању опасног отпада што представља усклађивање са роковима прописаним у Закону о транспорту опасног терта. Предлог измене се састоји и у обавезе произвођача, односно власника отпада да копију документа о кретању отпада коју им прималац шаље, не само трајно чувају трајно, већ и доставе Агенцији у електронском облику. Ова измена представља усклађивање са Директивом и праксом земаља у региону и почетак њене примене у прелазним одредбама предложен је 1. јануар 2014. године у циљу што ефикасније и финансијски оправданије имплементације. Крајњи циљ предложене измене је ефикасније прикупљање информација о кретању отпада које представља предуслов за ефикасно функционисање целокупног система управљања отпадом.

Чланом 26. предложена је измена и допуна члана 52. важећег закона који се односи на управљање ПЦБ и ПЦТ отпадом. Најпре је предложено прецизирање важеће одредбе у погледу обавезе власника ПЦБ и ПЦТ отпада да обезбеди њихово одлагање, односно деконтаминацију. Предложена је допуна утврђивањем обавезе власника РСВ, РСВ отпада и/или уређаја која садрже РСВ да пре предаје тог отпада лицу које има дозволу у складу са овим законом, предузме све мере предострожности како би се избегао ризик од пожара, укључујући и њихово држање даље од запаљивих производа, као и обавезу да се уређаји који садрже РСВ мање од 5 dm<sup>3</sup> а који су саставни делови других уређаја, морају уклонити и одвојено сакупити, рециклирати или одложити, по престанку употребе урађаја чији су саставни део; такође, члан садржи и предлог јавности података регистра уређаја у употреби који садрже ПЦБ а које води агенција, као и овлашћење министра донесе упутство за сакупљање и одлагање уређаја који садрже РСВ мање од 5 dm<sup>3</sup> који су саставни делови других уређаја Наведена допуна представља усклађивање са чл. 4.2, 4.6 и 11.1 Директиве о

одлагању РСВ и РСТ 96/59/ ЕС, на чије усклађивање се Република Србија обавезала на основу НПАА до краја 2013. године.

Члан 27. садржи предлог измене члана 56. важећег закона који се односи на управљање медицинским отпадом. Предложеном изменом предвиђено је прецизније уређивање области управљања медицинским отпадом и то у погледу: услова у којима постоји обавеза произвођача медицинског отпада да сачини План управљања медицинским отпадом; услова за давање одобрења на одређене Планове управљања медицинским отпадом; обавеза произвођача медицинског отпада, да обезбеђује смањење количине и/или опасних карактеристика медицинског отпада на месту настанка, као и поновно искоришћење отпада; обавеза произвођача медицинског отпада да сакупља сав отпад на месту настанка и разврстава опасан од неопасног отпада, различите врсте опасног медицинског отпада и одлаже у одговарајућу амбалажу; превоза и третмана; сакупљања и транспорта опасног медицинског отпада; обавезе закључења уговора произвођача опасног медицинског отпада и лица које има дозволу за сакупљање и транспорт медицинског отпада, ако не поседује сопствено возило за транспорт медицинског отпада; обавеза закључења уговора о преузимању отпада између лица које има дозволу за сакупљање и транспорт опасног медицинског отпада и оператера постројења за третман отпада; преузимања отпада који је настао обављањем кућне неге и сл. активности; обавезе редовног чишћења и дезинфекције возила за транспорт; складиштења тог отпада пре транспорта, третмана или предаје оператеру постројења за третман отпада; услова за третман сопственог медицинског отпада; ослобађања од обавезе издавања дозвола за третман инфективног медицинског отпада произвођачу инфективног медицинског отпада ако сам врши третман тог отпада поступком стерилизације у уређају за стерилизацију тј. аутоклаву (стерилизатору), у оквиру обављања сопствене делатности; поступање са остатком; обавеза прибављања дозволе, вођење евиденције и достављање података Агенцији; услова за извоз медицинског отпада; овлашћења министра надлежног за послове здравља, министра надлежног за послове ветеринарства и министра да ближе прописују садржину плана управљања медицинским отпадом, начин и поступак управљања медицинским отпадом. Ове измене представљају прецизирање важећих одредаба у погледу дефинисања појма медицинског отпада, обавезе достављања података о медицинском отпаду Агенцији, што представља предуслов за ефикасно управљање овом врстом отпад, као и прецизирање мониторинга спровођења планова управљања мед.отпадом у циљу праћења његове реализације, потребе ажурирања што такође утиче на ефикасност управљања медицинским отпадом. Измена се такође односи и на попуњавање правних празнина у погледу регулисаности управљања медицинским отпадом у кућним условима, што је неопходно собзиром да се та врста отпада најчешће може наћи у кућном односно комуналном отпаду у домаћинствима, као и правних празнина у погледу прописивања могућности извоза медицинског отпада ако у Републици Србији када нема могућности за његов третман на еколошки прихватљив и ефикасан начин.

Члан 28. садржи предлог допуна важећег закона додавањем нових чл. 56а и 56б који се односе на управљање фармацеутским отпадом и трошкове управљања медицинским и фармацеутским отпадом. У погледу управљања фармацеутским отпадом чланом 56а предвиђене су: обавезе апотека које су основане као здравствене установе, као и апотека основане као приватна пракса; обавезе грађана да неупотребљиве лекове предају тим апотекама; третман опада

који садржи психоактивне контролисане супстанце и прекурсоре у складу са овим и другим посебним законима; овлашћење министра надлежног за послове здравства, министра надлежан за послове ветеринарства и министра надлежног за заштиту животне средине да ближе прописују начин и поступак управљања фармацеутским отпадом.

У погледу трошкова управљања медицинским и фармацеутским отпадом чланом 56б, предвиђено је шта спада у трошкове управљања фармацеутским отпадом, прописана обавеза произвођача отпада да сноси трошкове управљања медицинским отпадом (укључујући фармацеутски отпад настао у апотекама), осим трошкова управљања фармацеутским отпадом сакупљеним од грађана; затим обавеза увозника лекова да сноси трошкове управљања отпадом који настаје од лекова за које у Републици Србији није издата дозвола за стављање у промет; обавеза произвођача и/или увозник који стављају фармацеутске производе на тржиште Републике Србије, да сноси трошкове управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана - пропорционално учешћу у маси пласмана својих производа на тржиште Републике Србије, у складу са овим законом.

Овај предлог допуне представља прецизирање одредаба које се односе на начин финансирања управљања медицинским и фармацеутским отпадом, ради отклањања проблема њихове имплементације али и попуњавање правних празнина, собзиром да нерегулисаност ове области у пракси може узроковати негативно дејство на здравље и безбедност здравствених радника, пацијената, људи уопште и негативних утицаја на животну средину. Такође ова допуна представља и прецизирање обавеза апотека које су основане као здравствене установе и апотека основане као приватна пракса у погледу преузимања фармацеутског отпада (разграничење са обавезом постављања самог контејнера за сакупљање фармацеутског отпада коју има лице које врши сакупљање, транспорт, складиштење, третман или извоз фармацеутског отпада и које има дозволу у складу са овим законом), вођења евиденције. Ово прецизирање је нужно собзиром да у пракси није забележен напредак у имплементацији ових одредаба. Такође, допуна представља и попуњавање правне празнине у погледу регулисање обавеза апотека у прикупљању фармацеутског отпада од грађана и његовог враћа произвођачу, увознику или дистрибутеру, без прецизног навођења њихових обавеза у области управљања отпадом (сакупљање, транспорт и складиштење) и нужна је собзиром да важећа одредба у пракси није обезбедила несметано функционисања система управљања и збрињавања лекова са истеклим роком трајања од грађана.

Чланом 29. предложена је измена члана 59. који се односи на издавање и врсте дозвола, на тај начин што се врсте дозвола за третман отпада дефинишу у складу са појмом тремана, односно поновног искоришћења и одлагања садржаном у Директиви 2008/98/ЕЦ о отпаду. Измена у овом члану односи се и на прописивање обавезе издавања дозвола и за рад постојећих и нових постројења у области управљања отпадом која подлежу издавању интегрисане као и то за време трајања пробног рада, односно период до 240 дана по завршетку пробног рада. У овом делу предложена измена представља попуњавање правне празнине собзиром да важећим одредбама Закона о управљању отпадом, Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања није било прецизно уређено издавање дозвола за рад нових IPPC постројења до издавања интегрисане дозволе. Такође представља и усклађивање са одредбама

Закона о заштити од пожара, Закона о планирању и изградњи, као и обезбеђивање ефикасније имплементације одредаба закона.

Чланом 30. предложена је измена члана 61. важећег закона која се односи на прецизирање одредбе у погледу случајева када се издаје потврда о изузимању од обавезе издавања дозволе, врши се терминолошко усклађивање са појмовима директиве, и проширује садржина захтева за изузимање тако што предвиђа да захтев треба да садржи и план заштите од удеса као и план заштите од пожара ако је оператер у обавези да такву сагласност прибави или правила заштите од пожара. Ове измене такође представљају усклађивање, односно прецизирање одредаба у складу са одредбама Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду, као и усклађивање и прецизирање ових одредаба са прописима којима се регулише заштита од пожара.

Чланом 31. предложене су измене члана 62. која се односи на садржину захтева за издавања дозволе су у погледу усклађивање појма третмана, односно поновног искоришћења и одлагања прописани Директивом 2008/98/ЕЦ о отпаду. Предложено је проширење документације која се доставља уз захтев за издавање дозволе на сагласности на план заштите од удеса и план заштите од пожара или правила заштите, програм основне обуке запослених из области заштите од пожара - што представља усклађивање са одредбама којима се уређује заштита од пожара. Предложене допуне односе се и на прецизирање одредбе о финансијској гаранцији која се доставља као документација уз захтев за издавање дозволе за одлагање отпада на депонију, као и на проширење захтева за издавање дозволе за одлагање отпада на депонију подацима о поступку затварања и одржавања депоније после затварања. Ове допуне у погледу одлагања отпада на депоније представљају прецизирање одредаба које се усклађују са Директивом о депоновању 1999/31/ЕЦ.

У члану 32. предложена је измена члана 63. која се односи на поступак издавања дозволе, усклађивање појма третмана, односно поновног искоришћења и одлагања са тим појмовима утврђеним Директивом 2008/98/ЕЦ о отпаду. Предлози се односе и на прецизирање одредбе о спровођењу поступка издавања дозволе, допуни документације, што представља усклађивање са Законом о општем управном поступку, затим обавештавању јавности и обавези министарства, односно надлежни орган аутономне покрајине који издаје дозволу, да о издатој дозволи обавештава јединицу локалне самоуправе и доставља јој копију издате дозволе. Ово обавештавање је важно јер су подаци о делатностима, врстама и капацитетима, неопходни у поступцима издавања услова за уређење простора и изградњу објеката и друге поступке из надлежности јединица локалне самоуправе.

Чланом 33. предложена је измена члана 64. важећег закона који се односи на садржај дозволе. Предложена измена се односи на посебну садржину дозволе која се издаје за одлагање отпада на депонију, и садржину дозволе за термички третман отпада, као и обавезу оператера мобилног постројења за које које је издата дозвола, да о свакој промени локације обавести министарство односно надлежни орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе. Наведене предложене измене представљају прецизирање одредаба у погледу њиховог усклађивања са Директивом о инсинерацији 2000/76/ ЕС и прецизирања у складу са Директивом о депоновању 1999/31/ЕЦ.

Чланом 34. предложена је измена члана 65. односи се на услове за одбијање захтева за издавање дозволе - прецизиран је и допуњен разлог за одбијање захтева уколико локација постројења није у складу са наменом

утврђеном просторним, односно урбанистичким планом, што представља везу са другим прописима у области просторног планирања.

Чланом 35. предложена је измена члана 66. која се односи на рок важења дозволе за управљање отпадом на период од 5 година. Дозволе се могу издавати и за краћи период од пет година за време трајања пробног рада, а за рад постројења која не подлежу издавању интегрисане дозволе, постојећих и нових постројења која подлежу издавању интегрисане дозволе за време трајања пробног рада, укључујући и период до 240 дана по завршетку пробног рада. Ова измена има за сврху попуњавање правне празнине у складу са Законом о интегрисаном спречавању и контроли загађења. Предложена измена садржи и одредбе које се односе на трошкове санације загађене локације у оквиру престанка рада и затварања постројења у случају стечаја или ликвидације лица које има дозволу, а које није извршило санацију – предложено решење предвиђа њихово намирење из стечајне, односно ликвидационе масе. Ова измена представља прецизирање одредаба којима се уређује важно практично питање трошкова санације загађене локације у случају отварања поступка стечаја и ликвидације. Такође, предложена измена односи се и на пренос права и обавеза из дозволе на правног следбеника који преузима права и обавезе лица које има дозволу, власника земљишта, односно надлежног органа за издавање дозволе који има право на накнаду трошкова од будућег власника, односно корисника локације. Ово решење представља такође прецизирање одредби у циљу ефикасније имплементације прописа и остваривања заштите животне средине.

Чланом 36. предложена је измена члана 67. важећег закона која се односи на одузимање дозволе. Предложена измена садржи услове за доношење решења о одузимању дозволе, овлашћења инспектора за случај не поступања према условима у дозволи, забрана пријема отпада у постројење и обавеза даљег поступа у складу са условима из дозволе у случају доношења решења о одузимању дозволе оператеру постројења за управљање отпадом, као и одредбе о јавности. Ово решење предложено је у циљу потпуније правне регулисаности ове област и ефикасније имплементације прописа.

Чланом 37. предложена је измена члана 68. важећег закона која се односи на измену дозволе. Предложна измена садржи услове за измену дозволе у року важења, поступак измене дозволе и доношења решења, услове за пренос права и обавезе из дозволе на правног следбеника у случају промене оператера односно лица на чије име је издата дозвола, и поступак преноса (захтев/решење), доношење новог решења код промене услова у дозволи, Надлежни орган може одбити захтев за пренос права и обавеза, обавештавање о измени дозволе, двостепеност. Предложене измене, односе се на прецизирање и детаљније уређивање области одузимања и измене дозвола, у циљу попуњавања правних празнина и ефикасније примене.

У члану 38. предложена је измена члана 74. важећег закона који се односи на Извештај о управљању отпадом у смислу скраћивања рокова подношења извештаја на годину дана и обавеза АП за достављање тих извештаја министарству и Агенцији. Ова измена је практичне природе и има за циљ ефикасније прикупљање и ажурирање података који представљају основ за ефикасно функционисање целокупног система управљања отпадом.

Чланом 39. предложена је измена члана 75. о извештавању која се односи на: обавезу произвођача и увозника производа који после употребе постају посебни токови отпада да води и чува дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа, и да доставља редовни годишњи извештај

Агенцији; рок чувања основних докумената; овлашћење министра за прописивање методологије за прикупљање података о управљању отпадом, обрасца дневне евиденције, начина и рокова достављања годишњег извештаја, методологије за прикупљање података о неуређеним депонијама на територији јединице локалне самоуправе и методологије за прикупљање података о производима који након употребе постају посебни токови отпада, образац, начин и рокове достављања годишњег извештаја. Наведене предложене измене представљају прецизирање уређења система прикупљања информација у сврху његовог ефикаснијег функционисања а самим тим и ефикаснијег функционисања целокупног система управљања отпадом.

У члану 40. предложена је измена члана 76. која се односи на: вођење регистра издатих дозвола, регистра издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе од стране органа надлежног за издавање дозволе, тромесечно достављање података Агенцији; вођење регистра посредника у управљању отпадом, односно трговаца отпадом, трмесечно достављање тих података Агенцији; дефинисање регистара; јавност; овлашћење миистра за прописивањесадржине, начина вођења и изгледа тих регистара. Предложене измене представљају усклађивање са чланом 26. Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду.

У члану 41. предложена је измена члана 79. о ценама услуга у управљању отпадом, која предвиђа: усклађивање појма третмана, односно поновног искоришћења и одлагања са тим појмовима прописаним у Директиви 2008/98/ЕЦ о отпаду; обавезу произвођача и/или увозника производа који после употребе постају посебни токови отпада да плаћа накнаду приликом првог стављања производа на тржиште Републике Србије, према датуму издавања отпремнице, односно фактуре за производ, а увозника приликом царинења производа; да су средства остварена од ових накнада приход буџета Републике Србије и да се користе се преко Буџетског фонда за заштиту животне средине Републике Србије. Наведена измена представља усклађивање са фактичким стањем престанка рада Фонда за заштиту животне средине и у складу је са одредбама Закона о буџетском систему које се односе на буџетски фонд а има за циљ успостављања система финансирања управљања отпадом.

Чланом 42. предложена је измена члана 80. која се односи на: изворе из којих се обезбеђују средства за финансирање управљања отпадом у Републици Србији; коришћење тих средстава само у сврху прописану овим законом; финансирање спровођења Стратегије, планова управљања отпадом и изградње постројења за управљање отпадом, у складу са законом. Ова предложена измена представља усклађивање са одредбама које се односе на увођење буџетског фонда у складу са Законом о буџетском систему а у циљу обезбеђивања наменског коришћења средстава за заштиту животне средине.

Чланом 43. предложена је измена члана 81. која се односи на наменско коришћење средстава, тако да сам члан носи назив коришћење средстава за финансирање управљања отпадом а којим се предвиђа да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе средства за финансирање управљања отпадом овог закона користи за инвестиционе и оперативне трошкове управљања отпадом, и то за ставке које су таксативно предложене. Ова измена представља такође усклађивање са предложеним одредбама које се односе на увођење буџетског фонда и у складу је са Законом о буџетском систему.

Чланом 44. предложена је измена члана 85. у погледу усклађивања овлашћења инспектора са предложеним материјалне одредбе у овом закону а које се односе на плановима превенције и предложено увођење института нус производа и престанка статуса отпада, као нових правних института уређених чланом 5, 6. и 29. Оквирне Директиве 2008/98/ЕЦ о отпаду.

У члану 45. предложена је измена члана 86. која се односи на овлашћења инспектора да нареди спровођење плана управљања отпадом и програма превенције стварања отпада, њихово ажурирање, односно ревидирање, да предложи проверу (суперанализу) података из Извештаја о испитивању отпада, забрану обављања послова посредовања у управљању отпадом, односно трговине отпадом лицу које није уписано у регистар посредника у управљању отпадом, односно регистар трговаца отпадом, наредба за обављање послова у складу са овим законом; вођење и чување дневне евиденције и достављање годишњег извештаја произвођачу и увознику производа који после употребе постају посебни токови отпада. Ово решење представља усклађивање одредаба о правима, дужностима и овлашћењима инспектора са предложеним решењима овог закона која имају за циљ усклађивање са Директивом 2008/98/ЕЦ о отпаду и ефикаснију примену прописа. Остале предложене измене у овом члану односе се на усклађивање појма третмана, односно поновног искоришћења и одлагања са тим појмовима садржаним у Директиви.

Чланом 46. предложено је да се у члану 88. у погледу привредних преступа уведу привредни преступи и за предузеће или друго правно лице које поступа са производним остатком као са нуспроизводом супротно прописаним условима и/или не поседује доказе о испуњености тих услова; крши одредбе о престанку статуса отпада; обављања послове посредовања у управљања отпадом, односно трговине отпадом супротно одредбама овог закона; обавља третман отпада супротно одредбама овог закона; не прибави дозволу за мобилно постројење за третман отпада; врши одлагање и спаљивање отпада супротно овом закону. Ови предлози измена предложени су сврху повезивања предложених материјалних одредаба које се односе на увођење нових института предвиђених Оквирном директивом о отпаду са казним одредбама да би се на тај начин омогућила ефикасна примена тих института у функционисању система управљања отпадом.

У члану 47. предложена је измена члана 90. важећег закона која се односи на прекршаје у смислу њиховог усклађивања са предложеном материјално правним одредбама. Изменом става 4. овог члана прописана је и казна за предузетника за радње које су предложене да буду санкционисане и као привредни преступ, а односе се на предложене допуне везане за нуспроизвод и престанак статуса отпада.

Чланом 48. предложена је измена којом се врши усклађивање важећег члана 92. о прекршају одговорног лица у органу државне управе, имаоцу јавних овлашћења, односно овлашћеном правном лицу, са предложеним материјалним одредбама закона (не донесе регионални, односно локални план управљања отпадом усклађен са националним планом, не достави га у прописаном року, врши испитивање отпада без прописаног овлашћења или супротно издатом овлашћењу или у вршењу послова поступа на противправан, неморалан и недостојан начин; не уреди и не организује селективно и одвојено сакупљање отпада ради рециклаже, не опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства; не достави Агенцији извештаје о реализацији планова у прописаном року; не води прописане регистре и податке из регистра не доставља Агенцији; не уреди



селекцију и одвојено сакупљање отпада, не организује и не опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства, односно не изради попис неуређених депонија на свом подручју и не изради пројекте санације и рекултивације на начин и у року прописан овим законом).

У члану 49. предложена је измена и допуна одређеног броја материјалних одредаба закона како би се у овим чланом извршило прецизирање појма „третман” речима „односно поновно искоришћење” у одговарајућем падежу, собзиром да ово представља и усклађивање са новим појмовима и терминологијом Директиве о отпаду која дефинише појам третмана као поновно искоришћење и одлагање. Такође предложена је замена појмова које се односе на складиштење, третман и одлагање, у одређеним материјалним одредбама закона, са речима: третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање, а у складу са Оквирном директивом о отпаду.

У прелазним и завршним одредбама дати су рокови за доношење прописа и стратешких докумената, прописане обавезе аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе да ускладе своје планове у року од годину дана од дана доношења Стратегије; затим прописане обавезе јединица локалне самоуправе да уреде и организују селекцију и одвојено сакупљање отпада ради рециклаже, да организују и опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства, да израде попис неуређених депонија и пројекте санације и рекултивације на прописан начин у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона; обавезе правних и физичких лица да ускладе своје пословање са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона; неретроактивност; предложени рокови за одлагање и деконтаминацију РСВ уређаја, изузеци као и рок за доношење Плана замене, односно одлагања и деконтаминације уређаја који садржи РСВ; као и да се одредбе овог закона које се односе на обавештавање Европске уније о престанку статуса отпада примењују од дана приступања Републике Србије Европској унији, а одредбе које се односе на електронско попуњавање документа о кретању опасног отпада од 1. јануара 2014. године.

#### **IV СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА**

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Србије. За спровођење овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Србије. Доношење овог закона неће изазвати повећање трошкова у буџету Републике Србије јер највећи део послова у његовој примени до сада је обављало Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине, односно Агенција за заштиту животне средине, сагласно утврђеним пословима министарства у члану 14. Закона о министарствима („Службени гласник РС”, број 72/12), преко својих постојећих запослених и редовне инспекције. Спровођење закона неће узроковати повећање броја запослених и набавку нове опреме. Повећање послова односи се на доношење подзаконских аката што ће се сврстати у дужности високостручних службеника министарства.

## **РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ**

Сагласно члану 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст) предлаже се доношење закона по хитном поступку с обзиром да би недоношење закона по наведеном поступку могло да проузрокује штетне последице у погледу остваривања стратешког опредељења Републике Србије у процесу приступања ЕУ, односно по живот и здравље људи, развој и модернизацију система заштите од буке у животној средини и успостављања система наменског финансирања заштите животне средине. Доношење овог закона по хитном поступку је такође значајно у контексту хармонизације националног законодавства са прописима ЕУ. Овај закон потребно је у скупштинској процедури размотрити заједно са предлозима измена и допуна других посебних закона којима се уређују поједине области заштите животне средине, којима се обезбеђује убрзан процес хармонизације прописа у области заштите од животне средине у складу са ЕУ захтевима, успостављање нових законодавних решења и континуирано функционисање система наменског финансирања у овој области, као и система планирања, организације, дозвола у области управљања отпадом, извештавања и инспекцијског надзора у овој облсти.

С обзиром на комплексност и повезаност материје која се односи на реорганизација система накнада које чине приход буџета Републике Србије, доношењем закона по хитном поступку обезбеђују се законодавни, организационо-институционални услови за благовремено уклапање свих накнада у система накнада као целовит систем и несметано функционисање система финансирања управљања отпадом у Републици Србији.